

סדרה: בתולות - עונה 2 פרק 3

בימוי: אדם סנדרסון

הוסיפה למאגר: להב אורבס

שלי:

באת לראות את הדפוקה ממשפחת רג'ואן?

זה עושה לכם את החיים קלים, הא?

משפחה של משוגעים, הם הביאו את זה על עצמם.

תמרה:

למה מה את חושבת קורה במשפחות נורמאליות?

עמליה בת 6, עמיחי בן 12, ליסה בת 4, כולם היו ממשפחות נורמאליות, מאושרות, אבא אמא ילדים כלב.

אידיוט מי שאמר שכל המשפחות המאושרות דומות.

שלי:

תגידי את דפוקה? מה את מראה לי את זה?

תמרה:

בואי נתחיל מזה שאני דפוקה. ואני לא רוצה לשמור גם את התמונה של נועם ולהראות אותה לאמא הבאה.

שלי:

את אשכרה לא נורמאלית.

תמרה:

אני לא חושבת שאבא שלך מפלצת. אני לא חושבת שאבא שלך חטף את נועם. אבל הוא חלק מהסיפור הזה. אני חושבת שאבא שלך מפעיל אנשים בסביבה שלו בעוצמות כאלה שאת אפילו לא מודעת לזה.

שלי:

הוא לא מפלצת.

תמרה:

לא. אבל אנשים פוחדים ממנו כמו ממפלצת. חיים פוחד ממנו, רותי ואולי יש עוד. שלחו לו מכתבי נאצה הביתה. ידעת מזה?

שלי:

לא.

תמרה:

אולי כל הסיפור עם מאיה הדליק נוריות אזהרה ו.. עכשיו מישהו נבהל ופוחד שעכשיו זה יקרה שוב עם נועם.

שלי:

אז מה? מישהו לקח את נועם כדי להגן עליה? מאבא שלי?

תמרה:

אולי.

שלי:

אבל הוא לא מסוכן. הוא דואג, מה זה מחרדות, זה הכי טבעי בעולם שאבא ככה גם אם אצלו זה

קצת מוזר.

תמרה:

אני מסכימה איתך. הורים צריכים לדאוג לילדים שלהם. לפעמים זה יוצא קצת עקום. אבא שלי היה שולח לי כל בוקר תמונות של שוטרים שהרגו אותם. מרוסיה, איטליה, מקסיקו. ככה הוא רצה להגיד לי שאני אזהר. פסיכופת.

את חייבת לעזור לי. אם נבין מה אבא שלך רצה על מה הוא דיבר אז אולי נבין גם מי פחד ממנו ואולי נבין גם למה.

הוא ביקש ממך משהו?

שלי:

לא.

תמרה:

הוא נתן לך משהו?

שלי:

אני לא רוצה שהוא יסתבר.

תמרה:

מה הוא רצה?

שלי:

להרגיע.

תמרה:

להרגיע אותך? את נועם.

שלי:

לא יודעת.

תמרה:

למה את נועם?

שלי:

אני חושבת שהבנת את זה כבר לא? יש לו כל מיני טקסים, אמונות טפלות.

זה תמיד איכשהו קשור לים. מהפחד שלו מהים. הוא פוחד ממנו כמו איזה איש פרימיטיבי, עזבי אני לא חושבת שאת יכולה להבין את זה, אם את לא באמת גדלת איתו.

תמרה:

אני לא מנסה להבין, אני רק רוצה להחזיר את נועם.

שלי:

(מוציאה צרור מפתחות ונותנת אחד לתמרה) זאת דירה. ברחוב התמרים בשכונה של הפיליטים. שמה הוא חשב שהכי בטוח שלא יפריעו.

תמרה:

בטוח ממה?

שלי:

ממה שהוא פוחד שיקרה לה, מהשינויים שעברו עליה אני לא ..גם אני לא מבינה את זה עד הסוף, זה לא כזה רציונלי.

(תמרה קמה ללכת)

תמרה:

אני רוצה לבוא איתכם, שנלך בצוות קטן. ושחיים לא ידע, אני לא רוצה שידעו בנתיים. (הולכות יחד).